

خبر

حاجی بابایی: برابند انسجام قوا حل مشکلات معیشتی مردم باشد

نایبرئیس مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: برابند همکاری و انسجام قوای سه‌گانه، رشد و توسعه کشور و حل مشکلات معیشتی مردم باشد.
حمیدرضا حاجی بابایی در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به بیانات اخیر مقام معظم رهبری در جمع کارگزاران نظام گفت: سخنان رهبر معظم انقلاب با مسئولین نظام، همچون همیشه، سخنان راهبردی، ویژه و کاربردی بود. ایشان نکات مهمی را مطرح کردند که در صورت اجرا می‌تواند مشکلات کشور را حل کند. او افزود: رهبر معظم انقلاب به استفاده از ظرفیت‌ها و امیدآفرینی اشاره داشتند و از رئیس‌جمهور نیز به خاطر امیدآفرینی تقدیر کردند. ایجاد عدالت در جامعه و تکیه بر خود و منابع داخلی کشور، از جمله مواردی است که ایشان مطرح کردند که می‌تواند ضمن برطرف‌کردن ضعف‌ها، کشور را از وضعیت موجود نجات دهد.
نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی بیان کرد: رهبر معظم انقلاب بیاناتی درباره هم‌پیمانی مسئولین، مجلس و دولت داشته که اگر این همکاری و همراهی بیشتر ادامه پیدا کند، ضریب رشد کشور در زمینه‌های مختلف افزایش خواهد یافت.
امیدواریم سخنان ایشان یک بار دیگر بازنشر شود و نکات کلید و اساسی آن در اختیار مسئولین قرار گیرد تا برای سال ۱۴۰۴ خط‌مشی مشخصی تعیین شود.

رئیس کمیسیون عمران مجلس: به توانمندی‌های داخلی اعتماد و اتکا کنیم

رئیس کمیسیون عمران مجلس با تاکید بر اینکه باید قوی باشیم، گفت: اگر در دنیای امروز قوی نباشیم، له می‌شویم و اگر به لحاظ نظامی و اقتصادی توان نداشته باشیم، از بین می‌رویم؛ پس کافی است روی پای خودمان بایستیم.
محمدرضا رضایی‌کوچی، با اشاره به بیانات اخیر مقام معظم رهبری در جمع کارگزاران نظام گفت: کشورها به دنبال منافع خود هستند و هر کشوری تلاش می‌کند تا شرایط اقتصادی‌اش را بهبود بخشد. این تلاش‌ها غالباً یک‌طرفه است و کشورهایی مانند آمریکا و برخی کشورهای اروپایی به دنبال حداکثر استفاده از دیگر کشورها هستند بدون آنکه خدمات متقابلی ارائه دهند. در واقع این کشورها عادت کرده‌اند کشورهای دیگر را بدون ارائه خدمات دیگر بدوشند. او ادامه داد: در طول ۴۰ سال گذشته پس از انقلاب، ما تجربه‌های زیادی از این نوع روابط را داشته‌ایم. این کشورها در یک شرایطی با ما دست دوستی می‌دهند اما این کار تا زمانی است که منافعشان تأمین شود. این کشورها حاضر نیستند به همان نسبتی که از ما منافع به دست می‌آورند، خدمات ارائه کنند.
نماینده جهرم در مجلس اضافه کرد: حرف و عمل این کشورها با هم متفاوت است و وفای به عهد ندارند؛ چون تنها منافع خودشان را در اولویت قرار می‌دهند و اعتقادی به تأمین منافع هر دو طرف ندارند. حال اینکه ما به عنوان مسلمان و شیعه به وفای عهد معتقد بوده و اگر به کسی دست دوستی دادیم، بر آن پایبند بوده و تعاملات دوطرفه داریم. او با یادآوری بدعهدی اروپایی‌ها در برجام و رفتار آمریکایی‌ها گفت: در چنین شرایطی ما باید روی پای خود بایستیم و به توانمندی‌های داخلی اعتماد و اتکاکنیم، چون نمی‌توان به پایبندی خیلی از کشورهای دنیا به دوستی‌هایشان اعتماد کرد.
رضایی‌کوچی با تاکید بر اینکه باید قوی باشیم، گفت: اگر در دنیای امروز قوی نباشیم، له می‌شویم و اگر به لحاظ نظامی و اقتصادی توان نداشته باشیم، از بین می‌رویم؛ پس کافی است روی پای خودمان بایستیم. ما کشور فقیر و ضعیفی نیستیم، کمابینکه به لحاظ موقعیت جغرافیایی همچون دسترسی به دریای آزاد، معادن، نفت و گاز و جوانان بااستعداد و نیروی انسانی قوی ظرفیت‌های فراوانی داریم. بنابراین، نباید خود را ضعیف نگه داریم و وابسته به دیگر کشورها باشیم.

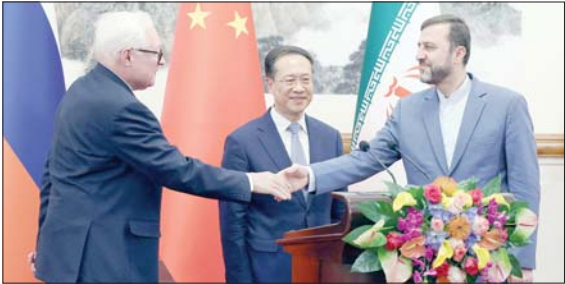
به موازات توصیه‌های پنج‌گانه، وانگ یی در نشست دیروز با معاونان وزرای خارجه ایران و روسیه در پکن، بر لزوم تقویت هماهنگی‌های سه‌جانبه میان پکن، تهران و مسکو تاکید کرد. او با بیان اینکه «چین، روسیه و ایران باید هماهنگی‌های بین‌المللسی خود را افزایش داده و در حفظ صلح جهانی مشارکت فعال‌تری داشته باشند»، به اهمیت این همکاری‌ها در شرایط کنونی جهان اشاره کرد. وانگ همچنین با اشاره به حساسیت بالای پرونده هسته‌ای ایران، مدعی بود «این پرونده در مرحله‌ای حیاتی قرار دارد و نیازمند رویکردی دیپلماتیک و مسالمت‌آمیز است». در همین حال، ما ژائوشو، معاون وزیر خارجه چین، نیز با حمایت از سیاست ایران در ادامه همکاری با آژانس بین‌المللسی انرژی اتمی، اعلام کرد «ما از تلاش‌های ایران در این زمینه حمایت می‌کنیم و خواستار لغو تحریم‌های یک‌جانبه و غیرقانونی علیه این کشور هستیم». او افزود «حق ایران برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای باید به طور کامل محترم شمرده شود. این حق، بخشی از تعهدات بین‌المللی ایران تحت معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان‌پی‌تی) است و باید از سوی جامعه جهانی به رسمیت شناخته شود».

معمای میانجیگری چین: دیپلماسی با استراتژی؟

از دل این مواضع مقامات چینی و نیز فحوای توصیه‌های پنج‌گانه پکن و مفاد بیانیه مشترک چین برمی‌آید که رویکرد پکن به‌عنوان یک بازیگر کلیدی در تلاش برای کاهش تنش‌ها و یافتن راه‌حلی دیپلماتیک برای بحران هسته‌ای ایران است. چین با تاکید بر همکاری و گفت‌وگو، به دنبال ایجاد فضایی است که در آن همه طرف‌ها بتوانند به اجماعی پایدار دست یابند. به بیان دیگر در میان پیچیدگی‌های ژئوپلیتیک خاورمیانه، چین با گام‌هایی محتاطانه اما حساب‌شده، وارد عرصه دیپلماسی منطقه‌ای شده و تمرکز خود را بر کاهش تنش‌های میان ایران و آمریکا گذاشته است. حضور پکن در کنار روسیه به‌عنوان میانجی، نه‌تنها نشان‌دهنده نگرانی این قدرت جهانی از تشدید بحران‌هاست، بلکه بازتاب منافع اقتصادی و استراتژیک عمیق چین در خاورمیانه، به‌ویژه با کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس، است. چین به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی اقتصاد جهانی، روابط تجاری و انرژی گسترده‌ای با این کشورها دارد. هرگونه تشدید تنش‌ها، به‌ویژه اگر ایران در کانون آن باشد، می‌تواند این مناسبات پرسود را تهدید کند. ازاین‌رو پکن تلاش می‌کند با کنترل تنش‌ها، از تبدیل بحران‌های منطقه‌ای به آتشی که منافعش را به خطر بیندازد، جلوگیری کند. اما نقش چین فقط به حفظ ثبات محدود نمی‌شود. پکن با هوشمندی از موقعیت ایران به عنوان یک کارت استراتژیک در برابر واشنگتن استفاده می‌کند. چین می‌داند که ایران، علی‌رغم تحریم‌ها، هم‌زمان اعتماد تهران و کشورهای عربی را جلب می‌کند. این رویکرد نه‌تنها قدرت را به‌نفع خود تغییر می‌دهد، بلکه نفوذ آمریکا در خاورمیانه را نیز کاهش می‌دهد. این اقدام بخشی از استراتژی بلندمدت چین برای تقویت جایگاه خود به عنوان یک قدرت جهانی و مقابله با فشارهای آمریکا‌ست. چین با ظرافت میان حمایت از ایران و حفظ روابط با کشورهای عربی تعادل برقرار می‌کند. پکن می‌داند که نمی‌تواند کاملاً جانب یکی را بگیرد؛ چراکه این امر به‌ضرر منافعش تمام می‌شود. بنابراین با ارائه خود به عنوان میانجی بی‌طرف اما قدرتمند، هم‌زمان اعتماد تهران و کشورهای عربی را جلب می‌کند. این رویکرد نه‌تنها جایگاه چین را به عنوان صلح‌ساز جهانی تقویت می‌کند، بلکه از رقابت‌های منطقه‌ای برای پیشبرد اهداف استراتژیکش بهره می‌برد. ورود چین به این پروسه تحولی مهم در دیپلماسی جهانی است که آینده خاورمیانه و موازنه قدرت در جهان را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

یک سفر، یک نامه

با سفر انور قرقاش به تهران در عصر چهارشنبه، او به طور رسمی نامه دونالد ترامپ را به مقامات ایرانی تحویل داد. هرچند جزئیات این نامه هنوز منتشر نشده، اما گمان می‌رود

محتوای آن چندان دوستانه نباشد. این فرضیه با توجه به ادعای نورنیوز، مبنی بر اینکه این نامه پیش از رسیدن به ابوظبی ابتدا به مسکو ارسال شده بود، تقویت می‌شود. با این حال روس‌ها به دلیل لحن تند آن، از ابغای نقش در انتقال نامه خودداری کرده و نهایتاً این مأموریت به امارات متحده عربی سپرده شد. در چنین فضایی، علاوه بر مسکو، دیگر کشورهایی که سابقه میانجی‌گری دارند نیز با توجه به وضعیت کنونی سیاست آمریکا و اهداف ترامپ با احتیاط بیشتری عمل می‌کنند. انتخاب امارات و شخص انور قرقاش برای انتقال نامه ترامپ به ایران، پرسش‌هایی را درباره انگیزه‌های پشت پرده این اقدام برانگیخته است. این نخستین باری است که ابوظبی به عنوان یک واسطه دیپلماتیک در چنین سطحی ظاهر می‌شود؛ نقشی که پیش‌تر توسط کشورهای همچون ژاپن، فرانسه، عمان، قطر و سوئیس ایفا می‌شد. این تغییر در میانجی‌ها نشان‌دهنده تحولات جدیدی در دیپلماسی منطقه‌ای است. نکته قابل توجه دیگر، انتخاب قرقاش برای این مأموریت است. او که مواضع ضدایرانی آشکاری داشته و روابط نزدیکی با اسرائیل دارد، گزینه‌ای است که امارات آگاهانه برگزیده است. این امر نشان می‌دهد که ابوظبی علاوه بر تقویت روابط خود با واشنگتن، احتمالاً در پی تأمین منافع استراتژیک خود در منطقه نیز هست. از سوی دیگر، احتیاط کشورهای مانند عمان و قطر در ورود به این ماجرا، نشان‌دهی از درک عمیق آنها نسبت به پیچیدگی‌های دیپلماتیک و امنیتی منطقه است. این کشورها که سابقه‌ای طولانی در میانجی‌گری دارند، می‌دانند که هرگونه حرکت نسنجیده ممکن است منجر به تشدید تنش‌ها و آسیب به روابطشان با تهران شود. خودداری آنها از پذیرش این نقش نه‌تنها نشان‌دهنده احتیاط استراتژیک است، بلکه نگرانی‌های گسترده‌تری را درباره تحولات آینده در منطقه بازتاب می‌دهد. در این میان، واکنش ایران به این نامه و هشدارهای رهبران کشور، گویای آن است که تهران این اقدام را نه یک تلاش دیپلماتیک صادقانه، بلکه بخشی‌از یک بازی سیاسی خطرناک می‌داند. ایران آگاه است که هرگونه افزایش تنش می‌تواند به منافع ملی آن آسیب برساند. اما هم‌زمان آماده است در برابر هرگونه فشار مقاومت کند.

این رویداد نه‌تنها روابط میان ایران و آمریکا را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه نشانه‌ای از تغییر نقش کشورهای منطقه در دیپلماسی بین‌المللی است. امارات با ورود به این عرصه، در تلاش است تا موقعیت خود را در معادلات جهانی تقویت کند. با این حال این تصمیم می‌تواند پیامد‌های غیرقابل پیش‌بینی برای ثبات منطقه داشته باشد. در چنین شرایطی، حفظ هوشیاری و اتخاذ رویکردی محتاطانه از سوی تمامی بازیگران امری ضروری به نظر می‌رسد. اما نقش آفرینی امارات در انتقال نامه ترامپ، ابعاد دیگری نیز دارد. این کشور کوچک اما استراتژیک در خلیج فارس، همواره نگران آن بوده که در میان تنش‌های بین‌المللی به «زمین سوخته» تبدیل شود. موقعیت جغرافیایی حساس و وابستگی شدید آن به تجارت و امنیت منطقه‌ای، امارات را به‌شدت آسیب‌پذیر کرده است. در حالی که تنش میان ایران و آمریکا به اوج خود رسیده، ابوظبی درک می‌کند که تشدید درگیری‌های می‌تواند امنیت و ثبات منطقه

ایران و سه روز پرماجرا

را به خطر بیندازد. انتخاب امارات به عنوان واسطه در ارسال نامه ترامپ، بیانگر تلاش این کشور برای ابغای نقشی فعال در مدیریت بحران است. با علم به تبعات بالقوه این نامه، امارات کوشیده است از تشدید تنش‌ها جلوگیری کند. این اقدام را می‌توان تلاشی برای ایجاد تعادل میان روابط نزدیک آن با آمریکا و اسرائیل از یک سو، و اجتناب از افزایش تنش با ایران از سوی دیگر دانست. هدف نهایی امارات، حفظ ثبات داخلی و جلوگیری از تبدیل‌شدن به قربانی درگیری‌های منطقه‌ای است. این استراتژی، اگر چه پرخطر است، اما نشان‌دهنده درک واقع‌گرایانه ابوظبی از شرایط منطقه و آسیب‌پذیری‌های خود در معادلات سیاسی خاورمیانه محسوب می‌شود.

نامه ترامپ در دست بررسی است

نشست سه‌جانبه معاونین وزرای امور خارجه چین، روسیه و ایران در پکن در حالی برگزار شد که عصر چهارشنبه هفته گذشته انور قرقاش، مشاور امور دیپلماتیک رئیس اسارات متحده عربی، حامل نامه دونالد ترامپ برای مقامات ایران بود. هرچند تاکنون رهبری به شکل مشخص در دو سخنرانی خود، مخالفت صریح با مذاکرات طبق شرایط فعلی آمریکا را رد و همچنین مسعود بزشکیان در مقام رئیس‌جمهور نیز همین موضع را تکرار کرده، اما سخنگوی وزارت امور خارجه در مورد محتوای نامه آمریکا به ایران خبر داد که متن نامه در حال بررسی است و پس از ارزیابی و بررسی‌های کامل درباره نحوه واکنش تصمیم‌گیری خواهد شد. لازم به ذکر است که عباس عراقچی اخیراً در گفت‌وگویی احتمال مذاکرات غیرمستقیم با آمریکا را رد نکرد و با اشاره به «کانال مسقط» مدعی بود: «مذاکرات غیرمستقیم شدنی است و این مدل چندان محل ایراد نیست». عمان در گذشته چندین بار میان آمریکا و ایران میانجی‌گری کرده است. قبل‌تر هم نمایندگی ایران در نیویورک در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «اگر مقصود [ترامپ] از مذاکره، دست‌یابی به هدف رفع نگرانی از احتمال نظامی‌شدن برنامه هسته‌ای ایران باشد، قابل بررسی است». هم‌زمان به گفته اسماعیل بقایی قرار است در آخرین روزهای اسفند هم گفت‌وگوهای هسته‌ای با طرف‌های اروپایی برگزار شود و در کنار آن عباس عراقچی و علی لاریجانی هم از «ایده جدید» برای حل اختلافات خبر داده‌اند. به گفته وزیر امور خارجه، کانال مذاکرات با آلمان، بریتانیا و فرانسه برقرار است و با آقای گروسی و آژانس هسته‌ای همکاری داریم و یک ایده جدید برای حل مسائل مطرح است که داریم بررسی می‌کنیم. اما در سوی دیگر، روتتر نیز در خبری نوشت: «وزارت خزانه‌داری اعلام کرد که ایالات متحده روز پنجشنبه (۲۳ اسفند) تحریم‌هایی را علیه محسن پاک‌نژاد، وزیر نفت ایران و برخی کشتی‌های با پرچم هنگ‌کنگ که بخشی از ناوگان سایه‌ای هستند که به پنهان‌کردن محموله‌های نفتی ایران کمک می‌کنند، اعمال کرد». تحولات اخیر در پرونده هسته‌ای ایران فضایی پیچیده و چندوجهی ایجاد کرده است. از یک سو، ایران با تقویت همکاری‌های دیپلماتیک با چین، روسیه و اروپا، نشان می‌دهد که به دنبال کاهش تنش‌ها و یافتن راه‌حلی پایدار است. این تلاش‌ها، از جمله نشست‌های سه‌جانبه و گفت‌وگو با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بیانگر تمایل ایران به حفظ تعاملات بین‌المللی و حل مسالمت‌آمیز اختلافات است. از سوی دیگر، آمریکا با ادامه سیاست تحریم‌های یک‌جانبه و فشار حداکثری، مانعی جدی در مسیر پیشرفت مذاکرات ایجاد کرده است. این تناقض‌ها، فضایی مبهم و نامشخص برای ناظران به وجود آورده است. از یک طرف، ایران به دنبال حفظ حقوق خود در چارچوب معاهدات بین‌المللی است و از طرف دیگر، آمریکا با تحریم‌های جدید، سیاست سخت‌گیرانه خود را ادامه می‌دهد. این شرایط، نیازمند تحلیل دقیق و همه‌جانبه است تا بتوان آینده پرونده هسته‌ای ایران و تأثیرات آن بر روابط بین‌المللی را به‌درستی درک کرد. در نهایت، فقط با تعامل سازنده و کاهش تنش‌ها می‌توان به راه‌حلی پایدار و عادلانه دست یافت.

لوئرژین

Elegance is an attitude

LONGINES

SARMAN Co.

شرکت سرمان

1832 Dr. Shariati Ave. Next to Pol-E-Roomi Tehran IRAN

